

Sygn. akt: I 1 C 93/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Tusk-Kasiewicz
Protokolant:	stażysta Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko J. W.

o zapłatę

I. Oddała powództwo

II. Kosztami postępowania, które uznaje za uiszczone, obciąża powoda.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko J. W. o zapłatę kwoty 764,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 listopada 2015 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanym w formie pisemnej umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 6 marca 2015 r. w ramach oferty promocyjnej na czas oznaczony, w związku z czym powód przyznał pozwanemu ulgę w cenie telefonu lub w stawkach za usługi, skalkulowaną przy założeniu, iż umowa będzie trwała do dnia wskazanego w formularzu umowy, a pozwany przyjął na siebie zobowiązanie o charakterze niepieniężnym do utrzymywania karty SIM wydanej przy zawarciu umowy w stanie aktywności przez cały okres, na jaki umowa została zawarta. Powód wskazał również, że zgodnie z umową obowiązkiem pozwanego było również dokonywanie płatności za świadczone usługi w wysokości i terminie określonym w wystawionych na jego rzecz fakturach. Powód wyjaśnił, że przedmiotowa umowa została rozwiązana przed upływem okresu, na jaki została zawarta z przyczyn leżących po stronie pozwanego, a wydana pozwanemu karta SIM została deaktywowana, w związku z czym pozwany nie wykonał zobowiązania do utrzymywania karty SIM w stanie aktywności w sieci powoda przez czas oznaczony w umowie, więc powód naliczył pozwanemu z tego tytułu karę umowną za czas będący różnicą pomiędzy przyjętym przez pozwanego okresem zobowiązania niepieniężnego a faktycznie spełnionym zobowiązaniem niepieniężnym. Powód wskazał również, że na żadaną kwotę składają się należności stwierdzone następującymi fakturami i notami: kwota 93,80 zł z tytułu faktury miesięcznej nr (...) z dnia 25 marca 2015 r., kwota 47,08 zł z tytułu faktury miesięcznej nr (...) z dnia 25 kwietnia 2015 r., kwota 0,67 zł z tytułu noty odsetkowej nr (...) z dnia 2 czerwca 2015 r., kwota 4,99 zł z tytułu noty odsetkowej nr (...) z dnia 30 lipca 2015 r., kwota 17,68 zł z tytułu noty odsetkowej nr (...) z dnia 16 listopada 2015 r. i kwota 600,00 zł z tytułu kary umownej stwierdzonej dokumentem nr (...) z dnia 2 czerwca 2015 r.

(pozew – k. 2-5)

Nakazem zapłaty z dnia 25 listopada 2015 r., wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2219391/15, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 5v.)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany J. W. wywiódł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany zakwestionował, aby strony łączyła pisemna umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, albowiem do zawarcia umowy doszło przez telefon, a umowa ta jest nieważna.

(sprzeciw – k. 6-6v., 134-135)

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni – wobec stwierdzenia skutecznego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu i utraty mocy wydanego nakazu zapłaty w całości.

(postanowienie – k. 9v.)

Pozwany J. W. uzupełniając złożony w elektronicznym postępowaniu upominawczym sprzeciwu, wskazał, iż powód żąda kwot dowolnie naliczonych według własnych kryteriów, za rzekome rozmowy z telefonu, który do dnia dzisiejszego jest nieczynny. Pozwany nadto wskazał, iż składał reklamacje dotyczące naliczonych przez powoda kwot, w odpowiedzi na które otrzymał wykretne odpowiedzi. Nadto pozwany wskazał, że nie otrzymywał od powoda faktur w formie papierowej, zatem nie był świadomy, że powinien coś zapłacić i w jakiej wysokości, zaś faktur sms-owych nie odbierał z uwagi na to, że telefon nie został w ogóle uruchomiony. Pozwany odnosząc się do podpisu abonenta na umowie z dnia 12 marca 2015 r. wskazał, że żadnej umowy nie podpisał, zaś zamieszczony tam podpis to „fałszywka” – przeniesienie podpisu z innego dokumentu np. pokwitowania sprzętu, gdyż na jego druku umowy brak jest podpisu kuriera i pieczętki. Pozwany wskazał, że podpisał jedynie odbiór przesyłki. Nadto pozwany wskazał, że do dnia dzisiejszego nie otrzymał kopii umowy opatrzonej podpisami. Zdaniem pozwanego żądanie przez powoda zapłaty kwot wskazanych w pozwie stanowi próbę wyłudzenia pieniędzy za rzekome świadczenie.

(pismo pozwanego z dnia 8 kwietnia 2016 r. – k. 211-213, pismo pozwanego z dnia 15 kwietnia 2016 r. – k. 257-258)

Powód w piśmie procesowym z dnia 22 czerwca 2016 r. wyjaśnił, iż pod numerem abonenckim 1. (...) znajdują się dwa stosunki zobowiązaniowe, dwa rodzaje należności: należności związane z realizacją umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych będącą w nierozzerwalnym związku z nabyciem urządzenia telekomunikacyjnego na raty oraz należność związana z wykonaniem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (faktury VAT, kara umowna, noty odsetkowe) stanowiąca przedmiot niniejszego postępowania. Powód oświadczył, iż w niniejszym postępowaniu dochodzi od pozwanego należności z tytułu wykonywania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a nie z nabycia urządzenia telekomunikacyjnego na raty. Powód wskazał, iż w niniejszej sprawie pomiędzy stronami było prowadzone postępowanie reklamacyjne, w ramach którego powód przedstawiał szczegółowo swoje stanowisko i odnosił się do każdego z powołanych przez pozwanego zarzutów. Powód wskazał również, że informacje dotyczące wysokości wystawianych faktur wraz z danymi do ich uregulowania wysyłał pozwanemu poprzez sms na numer: (...), zaś operator nie ma wpływu na obsługę telefonu komórkowego przez abonenta. Nadto powód wskazał, że w umowie widnieje zapis potwierdzający wybór f@ktury (faktura wysyłana sms). Zdaniem powoda podpis pozwanego na umowie potwierdza akceptację wybranych warunków. Nadto powód wskazał, że pomimo wezwania pozwany nie uregulował żądanej pozvem kwoty, zatem wniesienie pozwu jest konieczne, a powództwo uzasadnione.

(pismo powoda z dnia 22 czerwca 2016 r. – k. 335-340v.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W marcu 2015 r. konsultant (...) S.A. przedstawił J. W. telefonicznie ofertę zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z nowym telefonem. Podczas prowadzonej rozmowy J. W. wyraził chęć zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z nowym telefonem oraz oświadczył, iż chce otrzymywać faktury VAT, wystawiane w związku z realizacją umowy, w formie papierowej a nie w formie sms-a.

Przedstawiona przez operatora telefonicznie oferta umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z aparatem telefonicznym została doręczona J. W. w formie pisemnej w dniu 12 marca 2016 r. przez kuriera.

okoliczność niesporna, a nadto zeznania pozwanego J. W. – zapis audio-video rozprawy z dnia 1 września 2016 r. – 00:01:27-00:41:21, k. 365-366

J. W. podpisał uprzednio przygotowany przez operatora a doręczony przez kuriera druk umowy, w związku z czym w dniu 12 marca 2015 r. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (operatorem) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), na czas oznaczony do dnia 6 marca 2017 r., w ramach promocji o kodzie P_ (...)_R40_24, w taryfie RODZINA 40. Na podstawie umowy operator zobowiązał się świadczyć na rzecz abonenta usługi telefonii mobilnej i usługi mobilnej transmisji danych w oparciu o numer (...) (pkt. 2.1. i 2.2. umowy), a abonent zobowiązał się do uiszczania z tego tytułu opłat zgodnie z Cennikiem oraz do utrzymania aktywnej karty SIM przez czas obowiązywania umowy (pkt. 1.1. i 1.2.). W związku z zawarciem umowy operator udzielił abonentowi ulgi w wysokości 1.351,33 zł (pkt 6.1.). Strony umowy ustaliły, że jednostronne rozwiązanie umowy przed upływem czasu oznaczonego, na który została ona zawarta, dokonane przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta, oznaczać będzie naruszenie przez abonenta zobowiązania niepieniężnego do utrzymania aktywnej karty SIM przez ten czas i w takim przypadku abonent zapłaci operatorowi karę umowną, której maksymalna wartość wynosi 600,00 zł i która nie przekroczy wartości przyznanej ulgi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania, przy czym karę umowną w przypadku, gdy umowę wypowiedza operator z winy abonenta, należy wpłacić do momentu rozwiązania umowy, który wskazany jest w piśmie zawierającym wypowiedzenie (pkt 6.2.). W związku z zawarciem umowy J. W. nabył również nowy aparat telefoniczny. W treści umowy wskazane zostało, że rozwiązanie umowy następuje w wyniku jej wypowiedzenia, złożonego w formie pisemnej z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia oraz że skutek wypowiedzenia w postaci rozwiązania umowy przypada zawsze na koniec cyklu rozliczeniowego rozpoczynającego się po dniu doręczenia wypowiedzenia drugiej stronie (pkt 10.2.). W treści umowy strony wskazały również, że na umowę składają się: Kontrakt główny, Regulamin oraz Cennik, zaś na Regulamin lub Cennik składają się następujące dokumenty stanowiące załączniki do Kontraktu Głównego: (...) z Telefonem (Warunki); Regulamin Serwisu (...) na C."/„Szafa Gra”; Regulamin Usługi (...); Informacje przedkontraktowe dla umowy/ów o świadczenie usług (pkt. 12.1. i 12.2.). J. W. oświadczył w treści umowy, że przed zawarciem umowy doręczono mu Kontrakt główny, a w stosunku do pozostałych dokumentów wymienionych w pkt 12 zażądał, aby ich nie drukować i udostępnić je wyłącznie w formie elektronicznej oraz zaakceptował Kontrakt główny oraz pozostałe dokumenty wskazane w pkt 12 (pkt 16.1.2.).

Umowa została opatrzona czytelnym podpisem abonenta: J. W. oraz parafką abonenta.

dowód: odpis umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) – k. 88-92, oryginał strony 9 umowy - k. 374v., Warunki Oferty Promocyjnej J. F. z Telefonem na 24 miesiące w T-mobile – k. 93-95v., Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz abonentów T-M. – k. 96-99v.,

Przy sporządzaniu w/w umowy w formie pisemnej operator na skutek omyłki zaznaczył, iż abonent wybrał opcję F@ (...) (na www). Wystawiane przez operatora faktury były doręczane abonentowi drogą sms-ową.

okoliczność niesporna, a nadto pismo operatora z dnia 11 czerwca 2015 r. – k. 150, pismo operatora z dnia 6 lipca 2015 r. – k. 153, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) – k. 88-92, k. 376v.

J. W. nie korzystał z nabytego w dniu 12 marca 2016 r. telefonu, gdyż nie potrafił go uruchomić.

W dniu 27 maja 2015 r. J. W. udał się do punktu (...) S.A. celem uruchomienia telefonu, gdzie został poinformowany o zablokowaniu numeru telefonu z uwagi na zaległości w płatnościach faktur wysłanych przez operatora drogą sms-ową.

okoliczność niesporna, a nadto zeznania pozwanego J. W. – zapis audio-video rozprawy z dnia 1 września 2016 r. – 00:01:27-00:41:21, k. 365-366

W piśmie z dnia 31 maja 2015 r. J. W. zgłosił reklamację dotyczącą zablokowania posiadanego przez niego numeru telefonu z uwagi na zaległości w płatnościach wystawionych faktur. W zgłoszonej reklamacji J. W. wskazał, iż nie posiada żadnych urządzeń internetowych poza telefonem komórkowym, zaś oczekiwał na faktury papierowe, co zostało uzgodnione w rozmowie prowadzonej z konsultantem operatora, poprzedzającej przesłanie druku umowy.

okoliczność niesporna, a nadto pismo z dnia 31 maja 2015 r. – k. 233

Po reklamacji zgłoszonej przez J. W. operator przesłał mu w formie papierowej następujące faktury VAT:

- z dnia 25 marca 2015 r. nr (...) na kwotę 112,02 zł, płatną do dnia 8 kwietnia 2015 r.

- z dnia 25 kwietnia 2015 r. nr (...) na kwotę 47,08 zł, płatną do dnia 9 maja 2015 r.

okoliczność niesporna, a nadto faktury VAT – k. 108-109, 109v.-110v., zeznania pozwanego J. W. – zapis audio-video rozprawy z dnia 1 września 2016 r. – 00:01:27-00:41:21, k. 365-366

W dniu 2 czerwca 2015 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. sporządził pismo w przedmiocie wypowiedzenia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze skutkiem na dzień 12 lipca 2015 r. w związku z utrzymującym się na koncie abonenckim J. W. zadłużeniem. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wezwał J. W. do zapłaty do dnia 7 lipca 2015 r. kwoty 741,55 zł, i wskazał, że na kwotę tę składają się: kara umowna w wysokości 600,00 zł oraz należności z tytułu nieopłaconych faktur VAT: w wysokości 93,80 zł z tytułu faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 8 kwietnia 2015 r. oraz w wysokości 47,08 zł z tytułu faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 9 maja 2015 r., wraz z odsetkami wyliczonymi na kwotę 0,67 zł.

(...) S.A. w dniu 2 czerwca 2015 r. wystosował do J. W. pismo, w którym określono warunki odstąpienia od wypowiedzenia umowy.

okoliczność niesporna, a nadto pismo operatora z dnia 2 czerwca 2015 r. w przedmiocie wypowiedzenia umowy z zestawieniem naliczonych kar umownych i nieopłaconych faktur VAT - k. 104-105, pismo operatora z dnia 2 czerwca 2015 r. – k. 101

Powyższe pisma zostały doręczone J. W. w dniu 9 czerwca 2015 r. W odpowiedzi na pisma z dnia 2 czerwca 2015 r. J. W. w dniu 9 czerwca 2015 r. wystosował kolejną reklamację.

okoliczność niesporna, a nadto pismo z dnia 9 czerwca 2015 r. – k. 238, zeznania pozwanego J. W. – zapis audio-video rozprawy z dnia 1 września 2016 r. – 00:01:27-00:41:21, k. 365-366

W dniu 21 czerwca 2015 r. J. W. zwrócił operatorowi otrzymany w ramach umowy z dnia 12 marca 2015 r. telefon komórkowy.

okoliczność niesporna, a nadto pisma z dnia 21 czerwca 2015 r. – k. 241, 242

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Należy wskazać, iż mimo zarzutów pozwanego, iż nie składał podpisu na umowie z dnia 12 marca 2015 r., Sąd w oparciu o przedłożony przez powoda odpis umowy z dnia 12 marca 2015 r. wraz z oryginałem strony dziewiątej tej umowy stwierdził, iż umowa ta została podpisana przez pozwanego. Nadto należy wskazać, iż pozwany nie kwestionował tego, że podpis widniejący na stronie dziewiątej umowy jest jego podpisem, ale twierdził, że podpis ten nie został złożony na tym dokumencie, a został przeniesiony z innego dokumentu podpisanego przez pozwanego. W ocenie Sądu oryginał strony dziewiątej umowy z dnia 12 marca 2015 r. nie zawiera żadnych śladów podrobienia czy też przerobienia dokumentu, a zatem w ocenie Sądu dokument umowy z dnia 12 marca 2015 r. jest w pełni wiarygodny.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wniosły do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się również w w/w zakresie na zeznaniach pozwanego J. W., które w tym zakresie uznał za wiarygodne. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego jedynie co do tego, że nie podpisał umowy z dnia 12 marca 2015 r., albowiem zeznania pozwanego w tym zakresie stoją w sprzeczności z dokumentem umowy z dnia 12 marca 2015 r., w treści którego widnieje podpis pozwanego J. W..

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o dopuszczenie dowodu z zabezpieczonych nagrań rozmów telefonicznych przeprowadzonych między stronami, albowiem okoliczność na jaką dowód ten miał być przeprowadzony, a mianowicie wybór przez pozwanego faktur w formie papierowej – wynika z treści pism powoda z dnia 11 czerwca 2015 r. i z dnia 6 lipca 2015 r., a zatem przeprowadzenie tego dowodu na tę okoliczność było zbędne. Nadto przeprowadzenie w/w dowodu na okoliczność prowadzonej przez pozwanego rozmowy z konsultantem operatora, w trakcie której pozwany powiedział, że „nie ma umowy”, zaś druga strona odpowiedziała „to jeszcze zobaczymy” było zbędne, albowiem Sąd uznał tę okoliczność za udowodnioną przez pozwanego.

Nadto należy wskazać, iż powód pomimo zobowiązania Sądu do przedłożenia oryginału dokumentu pokwitowania odbioru przesyłki zawierającej m. in. umowę nr (...), na którym znajduje się podpis pozwanego, nie przedłożył tego dokumentu. W ocenie Sądu złożenie tego dokumentu przez powoda nie było niezbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem to, że pozwany w dniu 12 marca 2015 r. pokwitował własnoręcznie odbiór przesyłki zawierającej pisemną umowę oraz telefon nie było kwestią sporną. Nadto w ocenie Sądu dokument ten nie był niezbędny dla stwierdzenia oryginalności strony dziewiątej umowy z dnia 12 marca 2015 r., w tym oryginalności podpisu abonenta - pozwanego.

W niniejszej sprawie niesporne było, że powód w marcu 2015 r. przedstawił pozwanemu telefonicznie ofertę zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz nowym telefonem. Poza sporem pozostawało również to, że pozwany wyraził chęć zawarcia umowy i dokonał wyboru faktur papierowych. Niesporne między stronami było również to, że dokument umowy wraz z telefonem został pozwanemu doręczony w dniu 12 marca 2015 r. przez kuriera. Poza sporem pozostawało także to, że w okresie od 12 marca 2015 r. do dnia 27 maja 2015 r. pozwany nie otrzymał żadnej faktury papierowej, a tym samym nie dokonywał płatności zgodnie z zawartą umową.

Spór sprowadzał się natomiast do ustalenia czy pozwany podpisał umowę z dnia 12 marca 2015 r., a tym samym czy do zawarcia przedmiotowej umowy doszło. W konsekwencji kwestią sporną było również to, czy pozwany był zobowiązany do uiszczenia na rzecz powoda należności wskazanych w wystawionych przez operatora fakturach VAT, notach odsetkowych. Kwestią sporną było również to czy powód zasadnie obciążył pozwanego karą umowną. Pozwany zakwestionował również wysokość żądanych przez powoda należności, stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przechodząc do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd w pierwszej kolejności zajął się zbadaniem kwestii czy pomiędzy stronami niniejszego sporu w dniu 12 marca 2015 r. doszło do zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w postaci dokumentów, w szczególności odpisu umowy z dnia 12 marca 2015 r. wraz z oryginałem jej pierwszej i ostatniej (dziewiątej) strony Sąd doszedł do przekonania, że do zawarcia umowy doszło. Należy wskazać, iż mimo zarzutów pozwanego, że nie składał podpisu na umowie z dnia 12 marca 2015 r., Sąd w oparciu o przedłożony przez powoda odpis umowy z dnia 12 marca 2015 r. wraz z oryginałem strony dziewiątej tej umowy stwierdził, iż umowa ta została podpisana przez pozwanego. Nadto należy wskazać, iż pozwany nie kwestionował tego, że podpis widniejący na stronie dziewiątej umowy jest jego podpisem, ale twierdził, że podpis ten nie został złożony na tym dokumencie, a został przeniesiony z innego dokumentu podpisanego przez pozwanego. W ocenie Sądu dokument umowy z dnia 12 marca 2015 r. nie zawiera żadnych śladów podrobienia czy też przerobienia dokumentu, a zatem w ocenie Sąd jest w pełni wiarygodny i stanowił podstawę ustalenia, że strony w dniu 12 marca 2015 r. zawarły pisemną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego jakoby umowa z dnia 12 marca 2015 r. nie została przez niego podpisana, potwierdzeniem czego miałby być egzemplarz umowy z dnia 12 marca 2015 r. znajdujący się w jego posiadaniu, na którym nie ma: daty, miejscowości, podpisu abonenta, jak też podpisu w imieniu operatora, należy wskazać, iż przy zawieraniu umowy nie jest wymagane złożeniu podpisów na obu egzemplarzach umowy – oryginale i jej odpisie. Należy wskazać, że dla ważności umowy wystarczającym jest złożenie podpisów przez obie strony chociażby na jednym egzemplarzu umowy – oryginale, bez podpisywania jej odpisu, co miało miejsce z niniejszej sprawie.

Skoro strony niniejszego postępowania skutecznie zawarły w dniu 12 marca 2015 r. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, pozwany był zobowiązany do wywiązania się z obowiązków abonenta wskazany w treści tej umowy. Zatem podstawowymi obowiązkami pozwanego (abonenta) było uiszczanie opłat za świadczone przez powoda usługi telekomunikacyjne oraz utrzymywanie aktywnej karty SIM przez czas obowiązywania umowy. Podstawą do uiszczania miesięcznych opłat za świadczone usługi telekomunikacyjne były wystawiane przez operatora faktury VAT. Należy wskazać, iż pozwany w rozmowie telefonicznej z konsultantem operatora dokonał wyboru faktur papierowych, jednakże w treści umowy przygotowanej przez operatora zaznaczono opcję faktur wysyłanych w formie sms-a, co było niezgodne z wolą pozwanego. Z uwagi na to, że pozwany nie miał świadomości, iż faktury VAT będzie otrzymywał w formie sms-owej, a ponadto od chwili podpisania umowy do dnia 27 maja 2015 r. nie udało się pozwanemu uruchomić nowego telefonu – nie miał wiedzy, że faktury te zostały wystawione, na jaką kwotę oraz że zostały mu doręczone, a tym samym nie mógł uiścić należności stwierdzonych wystawionymi przez powoda fakturami. W tej sytuacji nie mógł również biec pozwanemu termin do zapłaty wystawionych przez operatora, ale nie doręczonych skutecznie abonentowi, faktur. W związku z powyższym nie można mówić o opóźnieniu w zapłacie po stronie pozwanego, a tym samym nie było podstaw do naliczania przez powoda odsetek za opóźnienie.

Nadto należy wskazać, że powód nie przedłożył przedmiotowych not odsetkowych ani żadnych dokumentów księgowych, z których wynikałby obowiązek zapłaty przez pozwanego odsetek za opóźnienie. Roszczenie powoda w zakresie zapłaty kwot: 0,67, 4,99 i 17,68 zł z tytułu not odsetkowych było więc również niezasadne i podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do wniosku, iż nieopłacenie przez pozwanego wystawionych przez operatora opłat było niezawinione po stronie abonenta, a zatem powód nie miał podstaw do zablokowania numeru telefonu pozwanego, jak również nie miał podstaw do jednostronnego rozwiązania umowy z winy abonenta i obciążenia go karą umowną w wysokości 600,00 zł.

W związku z podniesionym przez pozwanego zarzutem dowolności w wyliczeniu żądanych kwot, a tym samym zakwestionowaniem przez pozwanego wysokości żądania, Sąd dokonał analizy wystawionych przez powoda w dniu 25 marca 2015 r. i w dniu 25 kwietnia 2015 r. faktur, doręczonym pozwanemu w formie pisemnej w terminie późniejszym, stanowiących podstawę żądania powoda, jednakże nie był w stanie ustalić, że opiewają one na kwoty wynikające z umowy, w tym cennika stanowiącego integralną część umowy. Nadto należy wskazać, iż kwoty wskazane w w/ w fakturach nie znalazły również potwierdzenia w pozostałych dokumentach przedłożonych przez strony w toku postępowania. W tej sytuacji Sąd uznał twierdzenia strony powodowej co do wysokości żądania za nieudowodnione.

Reasumując, Sąd uznał żądanie powoda za niezasadne zarówno w części dotyczącej zapłaty kary umownej za rozwiązanie umowy z winy pozwanego przed końcem okresu jej obowiązywania, jak i w części dotyczącej zapłaty należności wynikających ze wskazanych not odsetkowych. W pozostałym zakresie, tj. co do kwot stwierdzonych wystawiony mi przez powoda w dniu 25 marca 2015 r. i w dniu 25 kwietnia 2015 r. fakturami VAT, Sąd uznał żądanie powoda za nieudowodnione co do wysokości.

W związku z powyższym Sąd w pkt I wyroku oddalił powództwo w całości na podstawie pkt. 6.2. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 12 marca 2015 r. w zw. z art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tj. Dz.U. z 2014 r., poz. 243 ze zm.) w zw. z art. 6 k.c. a contrario.

O kosztach procesu w pkt II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c., którymi obciążył powoda jako stronę przegrywającą postępowanie, uznając je za uiszczone w całości.